

Vragen m.b.t. de voorstellen van de UvW / CAB

A. Vragen m.b.t. het proces

Er is sprake van een veel te krappe voorbereidingstijd, zeker als rekening wordt gehouden met de zomervakantieperiode, wij als fractie zijn blij met de doorrekeningen van het BBP voor ons waterschap maar het pas sinds vorige week bekend worden van de harde gebruiksaanwijzingen voor het vaststellen van de toerekening naar de zes basisproducten (aan te leveren door de CAB/UvW).

Vraag: Heeft Delfland deze handleiding nu al wel ontvangen?

Antwoord: ja, is toegestuurd aan VV-leden.

Daarnaast is het gehele traject inmiddels al zo'n 3,5 jaar onderweg, zodat een goede en intensieve bestuurlijke voorbereiding over zo'n ingewikkelde materie minimaal gepast en noodzakelijk is.

Vraag: Uitstel van behandeling in de ALV van de UvW, uitstellen met 2 maanden.

Door het algemeen bestuur van waterschap Vechtstromen is voor de vakantie reeds een motie aangenomen, met verzoek tot uitstel. (zie ingekomen stuk 05.05 cie Bob, 4 september 2018)

Antwoord: Inmiddels heeft het Uniebestuur besloten om de procedure aan te passen, naar aanleiding van mondelinge en schriftelijke inbreng van een aantal waterschappen. Het Uniebestuur geeft daarbij de volgende toelichting:

Het is van groot belang dat alle waterschappen de tijd en de gelegenheid hebben om tot standpuntbepaling te komen. De gezamenlijke besluitvorming in de ledenvergadering moet gaan over de inhoud van het voorstel en niet over de procedure. Ook is het in dit traject verstandig en behulpzaam om de opvattingen van de afzonderlijke waterschappen met elkaar te delen, voordat discussie en besluitvorming in de ledenvergadering zal plaatsvinden.

Het Uniebestuur richt zich nu op een eerste gedachtewisseling over het voorstel in de Ledenvergadering van 12 oktober en besluitvorming in de Ledenvergadering op 14 december. Een uitgebreide beschrijving van de nieuwe procedure vindt u in de brief van de voorzitter van het Uniebestuur aan de leden van 7 september 2018. Deze brief wordt toegezonden aan de VV-leden.

B. Algemene opmerkingen bij de voorstellen met vragen

1. De aanleiding voor aanpassing van het kostentoedelingssysteem waren o.a. de uitspraken van de OESO die wees op meer invulling geven aan het profijtbeginsel, het kostenveroorzakingprincipe en de vervuiler betaalt. Wij vragen ons af of het zo nadrukkelijk koppelen van het profijtbeginsel aan het watersysteembeheer ook zo door de OESO is bedoeld en of deze uitwerking correct is. Het principe van kostenveroorzaking is evenzo goed van toepassing en vanuit dat principe was een geheel nieuwe kostenverdeling niet nodig.

Vraag: Deelt u daarom onze mening dat het profijtbeginsel een gezocht argument is en dat beter aangesloten had kunnen worden bij het (huidige) kostenveroorzakingsprincipe? Zo, niet wat zijn daarvoor dan uw argumenten?

Antwoord: nee. Het pakket aan voorstellen dat het Uniebestuur aan de waterschappen heeft voorgelegd is tot stand gekomen door per waterschapsbelasting consequent te redeneren vanuit de leidende belastingprincipes die het beste bij de betreffende taak passen. De watersysteemheffing is al sinds jaar en dag gebaseerd op zowel het solidariteitsbeginsel als het profijtbeginsel. In de voorstellen die het Uniebestuur nu doet blijft dit het geval. Deze principes pasten en passen het beste bij deze heffing. Het profijtbeginsel wordt in de voorstellen van het Uniebestuur wel anders en nu zodanig ingevuld dat er naar haar oordeel een betere balans ontstaat tussen de mate van profijt en de omvang van de betaling. Ook de OESO heeft gewezen op het feit dat deze balans op dit moment niet optimaal is. Met de voorstellen wordt ingespeeld op de aanbevelingen van de OESO. Het kostenveroorzakingsbeginsel is nooit van toepassing geweest in de watersysteemheffing en past naar onze mening ook niet bij deze heffing.

2. Bij het vorige systeem, kwamen we in de problemen door de wegen in dit gebied. (beter bekend als de weeffout). Door bijvoorbeeld het onderbrengen van infra bij gebouwd en zo nodig natuur bij de categorie ingezetenen, waren de opgesomde problemen van het huidige kostentoedelingssysteem (waarde systeem) naar onze mening op relatief eenvoudige wijze opgelost. Toch is hiervoor niet gekozen en wordt nu een systeem voorgelegd dat de schijn van objectiviteit heeft, maar het niet is.

Zonder duidelijkheid over de wijze van toerekening in het kader van het BBP is dit systeem niet werkbaar, erg subjectief als het om toerekening van kosten gaat, *niet transparant en onnodig ingewikkeld en moeilijk uitlegbaar*.

Vraag: Welke argumenten voert u aan om toch met dit nieuwe systeem van start te gaan als het bestaande systeem met eenvoudige aanpassingen de geconstateerde problemen oplost ?

Antwoord: Het voorstel van het Uniebestuur is een uitvloeisel van een uitgebreid voorbereidingsproces waarin aanbevelingen van de OESO zijn vertaald in een systematiek die recht doet aan verschillende beginselen/principes (solidariteit, profijt, kostenveroorzaking, vervuiler betaalt). Tegelijkertijd biedt het voorstel voldoende ruimte voor bestuurlijk maatwerk. Voor een uitgebreide inhoudelijke onderbouwing verwijzen wij naar het rapport van de Commissie CAB.

3. De uitkomsten zoals verwoord in het bijlagenboek voor de drie “gebiedsmodellen” wijzen echter op extreme kostenverhogingen op basis van de technische berekening (forse tariefsprong voor landbouw en natuur). In de voorbeelden die we ontvangen hebben, zijn er nogal extreme uitkomsten.

Vraag:

1. Hoe pakt de technische toerekening uit voor andere waterschappen?

Antwoord: het college heeft zich verdiept in mogelijke technische uitwerkingen voor Delfland en is niet in detail bekend met de technische uitwerking van/door andere waterschappen.

2. Zijn deze extreme uitkomsten daadwerkelijk passend voor het gekozen profijtbeginsel?

Antwoord: de 15% bandbreedte in de systematiek biedt ruimte om hierover gebiedsgericht een bestuurlijke afweging te maken en deze te vertalen in de kostentoedeling. Een universele technische methode zal niet in alle gevallen volledig recht doen aan het karakter van elk beheergebied. De 15% bestuurlijke bandbreedte is voor het college daarom randvoorwaardelijk.

4. De beleidsruimte van plus of min 15% is bedoeld om meer bestuurlijke ruimte te krijgen om specifieke gebiedssituaties beter te kunnen honoreren. Is dat ook bedoeld om de uitkomsten van de technische analyse aan te passen omdat die uitkomsten voor bepaalde categorieën te extreem zijn t.o.v. de huidige lasten voor de betreffende categorie?

Vraag:

1. Geeft dit tegelijkertijd ook niet aan dat het gekozen principe en daarmee het toegepaste BBP, niet toepasbaar is?

Antwoord: nee. Het voorgestelde BBP is een gestructureerde manier om kosten toe te rekenen aan gebouwd en ongebouwd op basis van een inschatting van profijt. Wij vinden het niettemin essentieel dat de bestuurders de resultaten kunnen aanpassen op basis van politieke afwegingen. Zie ook antwoord op de vorige vraag.

2. Tevens zitten we bij Delfland als we uitgaan van inwoners dichtheid al aan het door de wet gemaximaliseerde van 60% (+ 15 % is hier al niet mogelijk).

3. Wat gaat Delfland hiervan bij de Unie melden?

Antwoord: Wij accepteren dat het wettelijk maximum van 60% als gevolg heeft dat de marge om het percentage van de watersysteemkosten dat wordt toegerekend aan huishoudens, lager kan uitvallen dan 15%. Dit is voor ons geen onderwerp om in te brengen bij de ledenvergadering.

5. Deelt u onze mening dat de rol van de landbouw in het gehele watersysteembeheer van groot belang is voor zowel het landelijk gebied als voor de stad (overloopgebied, retentie, aantrekkelijk recreatiegebied etc.). Toch komen de bijdragen van de landbouw in natura in het BBP niet helder in beeld.

Vraag:

1. Op welke wijze denkt u invulling te kunnen geven aan deze prominente rol van de agrarische sector in het waterbeheer voor de stad en daarmee voor het waterschap?

Antwoord: Het uitgangspunt is dat de waterschappen kosten maken voor het beheer van het watersysteem en dat deze zullen moeten worden opgebracht. Wij denken dat solidariteit en profijt goede principes zijn en denken niet dat het wenselijk is om verdere aanpassingen te maken. Wij voorzien daarvoor daarom niet een uitwerking in het belastingstelsel. Bij het invullen van de afwegingsruimte van plus en min 15 procentpunten kan een bestuur rekening houden met eventuele diensten die vanuit betalende categorieën ten behoeve van het waterbeheer worden geleverd.

2. En hoe wordt dat voor ons waterschap inzichtelijk gemaakt?

Antwoord: zie antwoord op de vorige vraag.

3. In 2014 zijn de nieuwe normeringen van waterveiligheid vast gesteld. – Overstromingskans – Zien wij dit ook terug in de berekening voor de tarieven voor ingezetenen en ongebouwd? Wordt daar ook rekening meegehouden? Zo ja/nee

Antwoord: waterveiligheidsnormering is geen parameter in de systematiek van kostentoedeling. Voor detaillering m.b.t. de systematiek verwijzen wij naar de reeds verspreide achtergronddocumenten en de recent toegestuurde handreiking (zie antwoord eerste vraag)

6. Twijfels zijn er bij ons ook over het extreem doorvoeren van het profijtbeginsel, terwijl de bekostiging van het waterschapsysteembeheer tevens gebaseerd is op solidariteit en kostenveroorzaking. Schijnbaar is dat beginsel, dat mede de basis vormt voor het draagvlak binnen het waterschap, in deze voorstellen grotendeels ter zijde geschoven.

Vraag: Deelt u onze mening dat het element van solidariteit door het toepassen van het BBP als minder belangrijk weggeschoven wordt?

Antwoord: nee. Solidariteit is nog steeds een element voor het ingezetenenandeel.

7. De uitwerking van het BBP via een aan te reiken handleiding ontbrak nog tijdens de informatieve vv.

Vraag: Heeft deze handleiding nog invloed op de berekeningen voor Delfland? En wat zijn dan de eventuele verschillen?

Antwoord: op basis van de eerste inzichten nauwelijks.

Tevens kan het zijn dat als de handleiding er is ook andere waterschappen pas hun berekeningen gaan maken.

Vraag: Is het niet nodig dat er ook enige harmonie en afstemming is tussen de waterschappen? Naar onze mening ontbreekt dat op dit moment.

Antwoord: afstemming vindt plaats in de ledenvergadering van de Unie. Op ambtelijk niveau is gedurende het traject voldoende gelegenheid geweest om over de toepassing van de systematiek af te stemmen met andere waterschappen.

8. Wij betreuren het dat voor de nieuwe stoffen (zoals medicijnresten, micro plastics etc.) geen voorstellen zijn gedaan. Het was wel één van de overwegingen van OESO en Ministerie om tot aanpassing van het financieringsstelsel te komen.

Vraag:

1. Wat gaat u eraan doen om deze problematiek zo snel mogelijk op de agenda te krijgen en ingepast krijgt in het voorgestelde financieringsstelsel?

Antwoord: Aangezien de beleidsdiscussie over zowel de aanpak (van nieuwe stoffen) als de bekostiging van maatregelen nu nog in volle gang is, vond de commissie en vindt de Unie het niet passend om vooruitlopend daarop al voorstellen te doen over een mogelijke specifieke verankering van de bekostiging in het belastingstelsel van de waterschappen. Vandaar dat hiervoor nu geen specifieke voorstellen zijn gedaan. De positionering op het dossier

microverontreinigingen is geen onderwerp van discussie bij het voorliggende besluit.

2. Wat zou het opnemen van deze activiteiten gaan betekenen voor de verschillende categorieën?

Antwoord: daarover kunnen we nu geen onderbouwde uitspraak doen bij gebrek aan uitgewerkte systematiek.

9. Om voldoende draagvlak te behouden voor de aanpak “verbetering van bodem en waterkwaliteit” door de boeren, wordt zwaar ingezet op de bovenwettelijke maatregelen via o.a. DAW. Nu wordt in het voorgestelde bekostigingssysteem door de introductie van het 6^e basisproduct “waterkwaliteitsmaatregelen”, op te brengen naar rato door landbouw, natuur en infra, een extra last neergelegd bij vooral de landbouw.

Vraag:

1. Wordt hiermee de inzet op de maatregelen via DAW (en DAW plus) niet gefrustreerd? Zeker als dat ook gezien wordt tegen de achtergrond van de toenemende verontreiniging door o.a. medicijnresten?

Antwoord: dat is niet onze verwachting.

Bij het vaststellen van het definitieve kostenaandeel binnen de afwegingsruimte van plus en min 15 procenten kan rekening gehouden worden met inspanningen t.b.v. het waterbeheer die door een (sub)categorie zelf worden geleverd. Met de inspanningen van de agrarische sector in het kader van het DAW zou op deze wijze door een bestuur rekening kunnen worden gehouden.

2. Wanneer het wel als 6^e basisproduct wordt meegenomen, bestaat de kans dat er niet extra meer ingezet gaat worden op de DAW maatregelen.

C. Specifieke vragen m.b.t. toepassing gebiedsmodel en verdeling op basis van BBP

10. Is het logisch dat het aandeel voor de ingezetenen enkel wordt bepaald op basis van de inwonerdichtheid.

Vraag: Waarom is voor deze categorie niet op dezelfde wijze het kosten aandeel doorgerekend en toegepast als voor gebouwd en ongebouwd (dus op basis van BBP)?

Antwoord: hier is gekozen voor behoud van het solidariteitsbeginsel. Toepassen van het BBP-model op ingezetenen is door de CAB wel onderzocht (zie rapportage CAB). Hieruit bleek dat het heel lastig is om het profijtbeginsel toe te passen op ingezetenen, omdat het moeilijk is om op eenduidige wijze het profijt van ingezetenen te bepalen.

Vraag: Stel als dat wel zou gebeuren, wat zouden de uitkomsten daarvan zijn geweest binnen ons waterschap?

Antwoord: daarover kunnen we nu geen onderbouwde uitspraak doen bij gebrek aan uitgewerkte systematiek (wordt speculatief).

11. Voor de toepassing van het BBP (nu zes basis producten) wordt nog steeds uitgegaan van de WOZ waarde als het gaat om de primaire en overige keringen. M.a.w. deze uitgangspunten worden ook in het gebiedsmodel niet losgelaten.

Vraag:

1. In hoeverre blijft hier sprake van de solidariteit en in hoeverre en op welke wijze worden de kosten op basis van het Hoogwaterbeschermingsprogramma en het daarbij behorende Bestuursakkoord Water toegepast ?

Antwoord: de bijdrage HWBP (solidariteit) valt in de kostentoedeling onder het BBP primaire keringen en wordt dus opgebracht op basis van beschermde waarde.

2. En zijn deze kosten wel zichtbaar te maken via het BBP systeem?

Antwoord: zie antwoord op de vorige vraag

12. Toerekening van kosten via BBP vindt o.a. plaats op basis van toerekening t.b.v. stedelijk of landelijk gebied (geldt o.a. voor baggeren, waterbeheer). Maar waar ligt de grens voor landelijk gebied? Ook in het landelijk gebied is stedelijke en dorpsbebouwing aanwezig.

Vraag: Welke arbitraire keuze liggen hieraan ten grondslag?

Antwoord: We volgen de voorschriften van de Unie:

Voor de afbakening van 'stedelijk gebied' wordt de indeling en definiëring van 'Top 10 vector' aangehouden, zodat daarover geen misverstand kan bestaan. Landelijk gebied is het totale beheergebied van het waterschap minus (de oppervlakte van) het stedelijk gebied. Stedelijk gebied valt over het algemeen samen met de bebouwde kom.

Het klopt dat in landelijk gebied ook stedelijke en dorpsbebouwing aanwezig is. Als de gebieden waarin deze bebouwing staat overeenkomen met de definitie van Top 10 vector van stedelijk gebied, behoren zij tot het stedelijk gebied; zo niet, dan behoren ze tot het landelijk gebied. Omgekeerd komen in het stedelijk gebied ook onbebouwde percelen voor. Daarom is de keuze om de kosten die in het stedelijk gebied worden gemaakt aan gebouwd toe te delen en de kosten die in het landelijk gebied worden gemaakt aan ongebouwd goed te verdedigen. Hierbij geldt dat een waterschap bij het bepalen van de kosten waarop de uiteindelijke kostentoedeling plaatsvindt rekening kan houden met de mate waarin het watersysteem in landelijk gebied ten dienste staat van het stedelijk gebied en omgekeerd.

13. Voor het basis product "baggeren" wordt volgens de toelichting in het bijlage boek gerekend met een gemiddeld prijs van stedelijk en landelijk gebied. Dat is vreemd als men bedenkt dat de kosten van baggeren in het stedelijke veel hoger zijn.

Vraag: Klopt het dan dat landbouw toch mee betaald aan het stedelijk baggeren!

Antwoord: In de huidige systematiek wordt geen onderscheid gemaakt.

Vraag: Hoe is dit probleem in de berekening voor ons waterschap opgelost?

Antwoord: in de uitgewerkte scenario's volgen we de systematiek zoals aangereikt door het Uniebestuur.

14. Voor de waterbeheerkosten gericht op de detail waterbeheersing, wordt uitgegaan van de verhouding stedelijk/landelijk gebied. U onderschrijft toch ook dat het landelijk gebied een belangrijke rol voor het stedelijk gebied speelt. M.a.w. de opvang van water in het landelijk gebied is zeker ook in het belang van het stad.

Vraag: Klopt het dat deze bijdrage in natura blijft niet alleen bij dit basisproduct, maar ook voor andere producten, sterk onderbelicht en ondergewaardeerd.

Vraag: Op welke wijze heeft u in uw technische berekening deze aspecten meegenomen en gehonoreerd?

Antwoorden: dit element is geen onderdeel van de technische systematiek. Het kan tot uiting komen in de bestuurlijke afweging/invulling binnen de bandbreedte van 15%.

15. Het opnemen van het 6^e basis product “waterkwaliteitsmaatregelen” is feitelijk de vertaling van de oorspronkelijke voorgestelde verontreinigingsheffing op diffuse verontreiniging. Alleen de baggerkosten worden gedeeld met gebouwd op basis van aandeel stedelijk gebied. De resterende kosten komen in het voorstel geheel voor landbouw, wegen en natuur (ongebouwd).

Vraag: Is deze veronderstelling juist als bedacht wordt dat in het huidige systeem de kosten verspreid zitten in veel meer basisproducten en dus door alle categorieën aan meebetaald wordt?

Antwoord: Nee. Bij dit BBP is in de uitgewerkte scenario's voor de kosten (m.n. kwaliteitsmaatregelen in oppervlaktewater, toezicht en monitoring) een soortgelijke toedeling gehanteerd als bij baggeren.

In de handreiking staat ten aanzien van overige waterkwaliteitsmaatregelen het volgende: *“Daarbij geldt dat een waterschap de mogelijkheid heeft om in geval van bepaalde specifieke maatregelen waarvoor geldt dat gebouwd een profijt heeft dat niet reeds in de heffingssystematiek zoals hiervoor beschreven tot uitdrukking is gebracht, een deel van de kosten gemotiveerd aan het gebouwd toe te delen.”*

16. Vraag:

1. Op welke wijze kunt u rekening houden met de niet-beïnvloedbare verontreiniging van oppervlaktewater als o.a. een gevolg van kwel, nalevering, overstorten, lozing van effluent, gebiedsvreemd water van buiten ons waterschap etc.?

Antwoord: dit is geen onderdeel van de kostentoedelingssystematiek, met uitzondering van de zaken die onder de heffing voor lozing op oppervlaktewater vallen (overstorten, lozing effluent).

2. Wordt door de introductie van het 6^e basisproduct (“waterkwaliteitsmaatregelen”) niet veel te eenvoudig de kosten van deze maatregelen vooral bij de categorie ongebouwd neergelegd?

Antwoord: nee.

Het voorgestelde systeem gaat ervan uit dat alle categorieën de kosten van de waterkwaliteitsmaatregelen van het waterschap dragen en niet alleen de categorie ongebouwd. Voor de in de vraag genoemde verontreiniging a.g.v.

effluent- en riooloverstortlozingen wordt de verontreinigingsheffing van toepassing. Voorts realiseert het Uniebestuur zich dat er veelal sprake is van niet-(direct)beïnvloedbare invloed op de kwaliteit van het oppervlaktewater, omdat diffuse lozingen inherent aan het gebruik van percelen zijn. Dat neemt niet weg dat de lozingen een negatieve invloed op de waterkwaliteit hebben. Het waterschap neemt maatregelen gericht op de waterkwaliteit die deze invloed mitigeert en zorgt dat wordt voldaan aan de geldende (deels) Europese normen. De maatregelen die het waterschap treft, stellen de eigenaren van de percelen in staat deze te gebruiken conform de functies die de percelen hebben.

17. Door de natuur onder te brengen bij de categorie ongebouwd zou dit voor landbouw als een voordeel gezien kunnen worden. Echter door de randvoorwaarde dat slechts 30% betaald moet worden door de natuureigenaren zelf en de overige 70% door de overige categorieën, leidt dat uiteindelijk tot een verzwaring van lasten voor de landbouw.

Vraag:

1. Vindt u deze aanpassing passend bij het gekozen uitgangspunt van profijtbeginsel? En waarom wordt deze 70% niet onder gebracht bij de categorie ingezetenen, omdat natuur toch als een maatschappelijk goed beschouwd mag worden?

Antwoord: ja. Hoe de verdere kostenverdeling uitpakt en waar welk deel van de kosten door welke categorie wordt opgebracht is een resultaat van toepassing van de systematiek als geheel, inclusief de bestuurlijke afweging. In de technische systematiek zit een scheiding tussen toebedeling aan ingezetenen op basis van solidariteit en verdeling van het restant aan de overige categorieën op basis van profijt. In de bestuurlijke stap die volgt zit ruimte voor vertaling van bovenstaande afwegingen in de lastenverdeling.

2. Klopt het dat in het voorlopig advies eerst is uitgegaan van 20% voor natuureigenaren? Wat is de reden voor de verschuiving naar 30%. Als er door bezwaar van natuureigenaren toch opnieuw naar 20% wordt gegaan, betekent het voor ons dat andere categorieën opnieuw meer moeten betalen. Mocht dit toch besloten worden, dan eisen wij dat de unie met het hele voorstel terug naar de waterschappen gaat.

Antwoord: Toelichting van het Uniebestuur:

Veel waterschappen vinden dat de betaling door de natuurterreineigenaren en datgene wat het waterschap voor natuur doet niet goed in balans zijn. Als gevolg van het voorstel om de categorie natuur voortaan bij de categorie ongebouwd onder te brengen zou, zonder nadere maatregelen, voor natuurterreinbeheerders hetzelfde tarief gaan gelden als voor andere grondeigenaren. Het Uniebestuur is zich ervan bewust dat dit een forse lastenverhoging voor natuurterreinbeheerders met zich mee zou brengen. Een oplossing zou kunnen zijn een landelijke bijdrage in de kosten van de terreinbeheerders. Omdat een dergelijk voorstel naar het oordeel van het Uniebestuur niet snel te realiseren zal zijn, stelt het Uniebestuur voor om de natuurterreinbeheerders een korting van 70% op het tarief van de categorie ongebouwd in rekening te gaan brengen. De rest van de kosten die het waterschap voor natuurterreinen maakt, wordt over alle andere categorieën verdeeld, dat wil zeggen over de ingezetenen, het gebouwd en het

ongebouwd. De systematiek die het Uniebestuur voorstelt is vergelijkbaar met de huidige: er wordt een lagere bijdrage voor natuur bereikt en de overige kosten die het waterschap voor natuur maakt worden door de overige categorieën gedragen. Wel geldt in de voorstellen van het Uniebestuur in vergelijking met de huidige situatie dat natuur zelf meer kosten draagt en de overige categorie-en dus minder. Het Uniebestuur heeft ervoor gekozen om op de eigen bijdrage van natuur net iets meer nadruk te leggen en heeft daarom – waar geldt dat de CAB in overweging had gegeven (en dus niet concreet had voorgesteld) een eigen bijdrage van 20% te hanteren - voor een tarief van 30% gekozen.

18. Bent u het eens dat meer bestuurlijke ruimte (max. plus of min 15%) voor gebied specifieke omstandigheden tegelijkertijd een meer politieke inkleuring krijgt waardoor tussen de waterschappen er sprake is van grotere ongelijkheid en minder transparantie?

Antwoord: wij zien de bestuurlijke ruimte als een mogelijkheid om recht te doen aan verschillen tussen de beheergebieden en lastendruk en -verdeling landelijk in verhouding te brengen. Dit kan juist leiden tot meer gelijkheid, wanneer het sec toepassen van het technische instrumentarium leidt tot regionale lastenverschillen tussen categorieën, bijvoorbeeld voor ongebouwd in sterk verstedelijkte en agrarische beheergebieden.

Wij onderschrijven het belang van een transparante afweging/onderbouwing bij het inzetten van de bestuurlijke beleidsvrijheid.

D. Vragen m.b.t. de voorgestelde zuiveringsheffing en verontreinigingsheffing

19. Het milieubeleid is sterk gericht op bron aanpak. In de CAB voorstellen wordt juist omwille van het eigen rendement van de rwzi uitgegaan van extra aanvoer van vuillast.

Vraag: Waarom is van dit gangbare milieubeleid afgestapt en hoe gaat ons waterschap hiermee om? (Denk aan inzet door Deltaplan Agrarisch Waterbeheer)

Antwoord: Er is geen sprake van afstappen van gangbaar milieubeleid. Bronaanpak blijft van belang, zeker wanneer er sprake is van lozingen direct op het oppervlaktewater. Het binnen de zuiveringsheffing beter toepassen van het principe 'de kostenveroorzaker betaalt' betekent dat de door de lozer veroorzaakte kosten beter tot uitdrukking worden gebracht. Binnen het zuiveringsproces is voorts van belang dat sommige afvalwaterstromen ook waarde vertegenwoordigen. Dit wordt met het voorgestelde maatwerk beter tot uitdrukking gebracht. Het geheel aan voorstellen binnen de zuiveringsheffing draagt derhalve bij aan een zo doelmatig en derhalve ook kostenefficiënt verloop van het zuiveringsproces, zonder te miskennen dat bronaanpak van belang is en blijft.

20. In het CAB rapport wordt gezegd dat onderzoek gedaan moet worden naar de emissie vanuit de substraatteelt in relatie tot het heffingenniveau.

Vraag: Deelt u onze mening dat door de grote inspanningen vanuit de glastuinbouwsector op het terrein van verbetering waterkwaliteit (zie o.a. convenanten en bestuursovereenkomsten) dat zich dit niet moet beperken tot de substraatteelt maar onderzocht moet worden voor de gehele sector?

Antwoord:

De glastuinbouwsector heeft verregaande bestuurlijke afspraken gemaakt over de emissies vanuit de substraatteelt. Deze afspraken houden (onder meer) in dat de emissies van stikstof en fosfaat op termijn (2027) worden teruggebracht tot nihil. Aangezien dit belangrijke parameters zijn voor de heffing, vormt dit een belangrijke aanleiding om te onderzoeken of deze emissie inderdaad wordt teruggebracht en of de heffing hiermee dan in lijn kan worden gebracht. Volgens onze informatie zijn voor andere vormen van teelt geen sectorale afspraken gemaakt die zien op de vermindering van de emissie van de genoemde heffingsparameters.

21. De eerder voorgenomen heffing van 1 ve/ha voor diffuse verontreiniging is afgevoerd. Wij steunen dat van harte omdat die heffing aanslag niet alleen een buitengewoon forse verhoging voor landbouw zouden betekenen, maar ook twijfelachtig is of dat had standgehouden bij de rechter (o.a. i.v.m. het oorzakelijk verband).

Vraag: Heeft u nu ook het gevoel dat deze heffing geheel terug komt via het nieuw geïntroduceerde 6^e basisproduct t.b.v. de watersysteemkosten. Is het daarom een sigaar uit eigen doos?

Antwoord: nee. Zie antwoord op vraag 15.

22. M.b.t. de riool overstorten wordt een forfaitaire aanslag van 5 ve per overstort gehanteerd. Dit is berekend op basis van de totale landelijke vervuiling veroorzaakt door alle overstorten in Nederland.

Vraag: Bent u met ons ook van mening dat deze gemiddelde berekening niet recht doet aan de werkelijke vervuiling en het feitelijk een goedkope afkoopsom is voor de gemeente?

Antwoord: nee. Wij onderschrijven het feit dat een gemiddelde nooit helemaal recht doet aan de feitelijke verontreinigingssituatie, maar zien het als onvermijdelijk dat een belastingstelsel een vereenvoudigde weerslag van de werkelijkheid in zich heeft en nooit recht kan doen aan alle denkbare individuele veldsituaties. Als je een systeem ontwerpt dat recht doet aan iedere individuele situatie dan volgen onaanvaardbaar hoge perceptiekosten.